

Osobnosti cyklokrosu u nás

Karel Bouška

(narozen 2. ledna 1933 v Kozovazech, zeměl 5. září 2001 v Jablonci nad Nisou)

V bohaté historii mladoboleslavské cyklistiky je zlatým písmem trvale zapsána řada osobností, které se zasloužily o úspěchy v cyklistice a především v cyklokrosu. Nesmazatelně je zapsán i Karel Bouška, pětinašobný mistr republiky v cyklokrosu, vynikající závodník i trenér, nazývaný „Králem vrchařů a terénu“. Karel Bouška začal s cyklistikou v Kozovazech u Čelákovic, odkud dojížděl na bicyklu do školy ve Vyšehořovicích. Ačkoliv musel jako chlapec hrát na housle, protože jeho tatínek byl venkovský učitel hudby, nakonec skončil u cyklistiky. Bouška vzpomínal na éru masových sportovních akcí v padesátých letech, kdy jel jeden ze svých prvních závodů: „V té době se pořádaly celostátní Sportovní hry mládeže a my – kluci z venkova – jsme v pražském strahovském finále startovali za vesnickou mládež. Spur-

tval jsem do cíle jako první, ale kousek před cílem mi spadl řetěz a dojel jsem třetí. Tenkrát vyhrál Tonda Sváb, který později taky reprezentoval a jel i Závod míru a ještě později se stal mistrem světa na ledové ploché dráze.“

Kromě cyklistiky se Bouška v zimě věnoval i lyžování a hokeji a jako brankáře ho mohli příznivci vidět v brance boleslavské hokejové rezervy. Jeho jméno je nesmazatelně zapsáno v análech mnoha významných cyklistických mezinárodních závodů jako Praha - Karlovy Vary - Praha, Česká - Tatry - Košice, Okolo Slovenska, Mladá Boleslav - Krkonoše - Mladá Boleslav. Úspěšně absolvoval řadu jednorázových závodů a kritérií. Několikrát byl v nominaci na Závod míru, účast mu však vždy utekla o vlásek.

V té době se seznámil s boleslavskými závodníky Josefem Skořepou a Stanislavem Čapkem, kteří ho získali pro přestup do Mladé Boleslavi. Spolu pak vytvořili velmi silné družstvo na silnici i v terénu. Cyklokrosové závody začal jezdit Karel Bouška v roce 1952. Na historicky první národní šampionát v Jihlavě vzpomínal: „*To ještě nebyly cyklokrosy jako dnes. Jinak vypadaly zářezky se rekrutovala ze silničářů. Tenkrát se jelo v létě a navíc jako časovka. Dojížděl jsem Slováka Karola Menschyho, křikl jsem na něj a on, jak byl galantní, mi chtěl udělat místo. Jenže mi ho udělal zrovna na té straně, na které jsem ho předjížděl. Takže mne sestřelil a já dojel až daleko vzadu. Tenkrát vyhrál Vlasta Růžička.“*

V padesátých letech pracoval v mladoboleslavské automobilce jako opravář a na tréninky mohl jezdit až po práci. Teprve když se dostal do reprezentace, získal určitě výhody. Vždy se víc cítil silničářem, přesto slavil největší úspěchy v cyklokrosu a byl dlouho rekordmanem v počtu vybojovaných cyklokrosových titulů. Dodnes patří spolu se Šimůnkem st., Fišerou a Antošem (toho považoval za prvního cyklokrosového specialistu) k historicky nejlepším českým cyklokrosářům. Celkem pětkrát vybojoval titul mistra republiky a jednou skončil stříbrný. Poprvé se stal národním šampionem v roce 1955 v Českém Brodě před Křivkou a Nouzou. Základ ze silniční

Karel Bouška (CZE) na mistrovství republiky, Třebíč 1959, odkud si přivezl zlatou medaili.

Karel Bouška (CZE) na cyklokrosovém závodě v Němcku

Po skončení aktivní činnosti se věnoval jako trenér v boleslavském cyklistickém oddílu výchově mladých cyklistů a do terénu připravil své úspěšné nástupce: Jiřího Murdycha, Vojtěcha Červinka a další. Stal se i trenérem národního družstva. Největšího trenérského úspěchu se dočkal při mistrovství světa na domácí půdě v Praze v roce 1972. Tehdy měl v amatérském závodě čtyři jezdců: Krejčího, Murdycha, Červinka a nejmladšího Fišeru. Ten nakonec vybojoval stříbrnou medaili, ostatní závodníci skončili v první desítku a jeho družstvo celkově na druhém místě za družstvem NSR. Na cyklistiku nikdy nezanavřel a nechyběl na žádném cyklistickém závodě. Pak se ozval zákeřná srdeční choroba, se kterou statečně bojoval několik týdnů, avšak podlehl.

Oba jeho synové se věnovali hokeji. Dcera si však vzala za muže známého cyklokrosáře Ladislava Šulce (medailista z domácího šampionátu) a jejich syn Ladislav se cyklistice také věnuje a tak tradice rodu pokračuje.

Jaroslav Antoš

(narozen 5. dubna 1940 ve Dvoře Králové nad Labem)

K cyklistice se Jaroslav Antoš dostal díky dědečkovi, který mu koupil první kolo, když mu bylo patnáct let. Na něm se ještě v téměř roce zúčastnil jen tak z radosti z jízdy prvního závodu a hned jej vyhrál. Šlo o náborový závod před krajským přeborem, který pořádal cyklistický oddíl ze Dvora Králové nad Labem. Vítězství samozřejmě chut' do závodění jen podporilo. Na okresních a krajských přeborech si Jaroslav Antoš vyjezdil svou první účast na mistrovství republiky a v něm jako dorostenec získal svůj první mistrovský titul v cyklokrosu. V té době jezdil ještě všechny disciplíny bez vyhranění. To přišlo po vojně absolované v Dukle Louny. Mladému Antošovi vyhovoval nejvíce cyklokros, tehdy postaral terén.

V roce 1962 vyhrál svůj první mistrovský titul v kategorii mužů a pak ještě čtyřikrát s jedním přerušením. To bylo z důvodu defektu galusky v roce 1966, kdy dojel druhý. V roce 1963 se

přípravu podpořený dobrou technikou mu začal přinášet úspěchy. Podruhé se stal mistrem republiky v roce 1956 v Třebíči před Skořepou a Huňáčkem. Pak ještě zvítězil třikrát za sebou opět v Třebíči v letech 1958 až 1960. Pokaždé přitom za sebou nechal na druhém místě Františka Jursu. Z národních šampionátů jej dlouho mrzelo, že se mu nepodařilo zvítězit doma v Mladé Boleslavi: „*Už jsem měl pět titulů a v roce 1962 se jel mistrák poprvé v Mladé Boleslavi. Byl jsem favorit, chtěl jsem vyhrát a věděl jsem, že na to mám. Vedl jsem, ale na takové ledové plošce schované pod listím jsem upadl, vyhrál Jarda Antoš a já skončil druhý. To jsem těžce nesl.“*

Třikrát startoval na mistrovství světa (do roku 1967 startovali amatéři i profesionálové dohromady), ale proti světové konkurenci se jako amatér nemohl prosadit. Nejlépe skončil v Lucembursku v roce 1956 na devatenáctém místě. Svými výsledky postavil základní kámen pro rozvoj tehdy československého cyklokrosu, za což mu byl udělen titul Zasloužilý mistr sportu.